

Evangelische Broedergemeente Noord-Holland

Vieringen in de Stille Week

Dinsdag

Welkom

Lied (EBGN 138,1.2.9)

Gij leven van mijn leven, Gij dood van mijnen dood,
Gij die U wildet geven in de allerdiepste nood
van marteling en sterven - wie vat die liefde, Heer? -
Om 't heil mij te verwerven, neem daarvoor dank en eer.

Nu wil ik al uw lijden met eerbied gadeslaan,
hoe Gij voor mij moest strijden, zelfs in de dood moest gaan.
Met innig, diep verlangen volgt U mijn schreiend hart
op al uw lijdensgangen, vol angst en nood en smart.

O Heer, ik mag geloven dat alles is volbracht,
dat Gij mij eens daarboven in 't eeuwig Rijk verwacht.
Door uw verzoenend lijden leef ik hier als uw kind,
totdat ik eens zal scheiden en bij U ruste vind.

Psalmgebed (uit Psalm 32)

Gelukkig de mens van wie de ontrouw wordt vergeven,
van wie de zonden worden bedekt.

**Gelukkig als de HEER zijn schuld niet telt,
als in zijn geest geen spoor van bedrog is.**

Zolang ik zweeg, teerden mijn botten weg,
kreunend leed ik, de hele dag.
Zwaar drukte uw hand op mij, dag en nacht,
mijn kracht smolt weg als in de zomerhitte. sela

Toen beleed ik u mijn zonde,
ik dekte mijn schuld niet toe,
ik zei: 'Ik beken de HEER mijn ontrouw' –
en u vergaf mij mijn zonde, mijn schuld. sela

**Laten uw getrouwen dus tot u bidden
als zij in zichzelf een zonde vinden.**

Stormt dan een vloed van water aan,
die zal hen niet bereiken.
Bij u ben ik veilig, u behoedt mij in de nood
en omringt mij met gejuich van bevrijding. sela

'Ik geef inzicht en wijs de weg die je moet gaan.
Ik geef raad, op jou rust mijn oog.
Wees niet redeloos als paarden of ezels
die met bit en toom worden bedwongen,
dan zal geen kwaad je treffen.'

Een slecht mens heeft veel leed te verduren,
maar wie op de HEER vertrouwt wordt met liefde omringd.
**Verheug u in de HEER, rechtvaardigen, en juich,
zing het uit, allen die oprecht zijn van hart.**

Muziek

Lezing (uit Mattheus 22 en 23)

22¹Daarop vertelde Jezus hun opnieuw een gelijkenis: ²'Het is met het koninkrijk van de hemel als met een koning die een bruiloftsfeest gaf voor zijn zoon. ³Hij stuurde zijn dienaren eropuit om de bruiloftsgasten uit te nodigen, maar die wilden niet komen. ⁴Daarna stuurde hij andere dienaren op pad met de opdracht: "Zeg tegen de genodigden: 'Ik heb een feestmaal bereid, ik heb mijn stieren en het mestvee laten slachten. Alles staat klaar, kom dus naar de bruiloft!'" ⁵Maar ze negeerden hen en vertrokken, de een naar zijn akker, de ander naar zijn handel. ⁶De overigen namen zijn dienaren gevangen, mishandelden en doodden hen. ⁷De koning ontstak in woede en stuurde zijn troepen eropaf, hij liet de moordenaars ombrengen en hun stad in brand steken.

⁸Vervolgens zei hij tegen zijn dienaren: “Alles staat klaar voor het bruiloftsfeest, maar de gasten waren het niet waard genodigd te worden. ⁹Ga daarom naar de toegangswegen van de stad en nodig voor de bruiloft iedereen uit die je tegenkomt.” ¹⁰De dienaren gingen de straat op en brachten zo veel mogelijk mensen samen, zowel goede als slechte. En de bruiloftszaal vulde zich met gasten voor de maaltijd. ¹¹Toen de koning binnenkwam om te zien wie er allemaal aanlagen, zag hij iemand die zich niet in bruiloftskleren gestoken had, ¹²en hij vroeg hem: “Vriend, hoe ben je hier binnengekomen terwijl je niet eens een bruiloftskleed aanhebt?” De man wist niets te zeggen. ¹³Daarop zei de koning tegen zijn hofdienaars: “Bind zijn handen en voeten vast en gooi hem eruit, in de uiterste duisternis, waar men jammert en knarsetandt. ¹⁴Velen zijn geroepen, maar slechts weinigen uitverkoren.””

²³Daarna richtte Jezus zich tot de menigte en tot zijn leerlingen ²en zei: ‘De schriftgeleerden en de farizeeën hebben plaatsgenomen op de stoel van Mozes. ³Houd je dus aan alles wat ze jullie zeggen en handel daarnaar; maar handel niet naar hun daden, want ze doen zelf niet wat ze jullie voorhouden. ⁴Ze bundelen alle voorschriften tot een zware last en leggen die de mensen op de schouders, terwijl ze zelf geen vinger uitsteken om die te verlichten. ⁵Al hun daden zijn erop gericht om door de mensen gezien te worden. Ze verbreden immers hun gebedsriemen en maken de kwastjes aan hun kleren langer, ⁶ze verlangen een ereplaats bij feestmaaltijden en in synagogen, ⁷en hechten eraan op het marktplein eerbiedig te worden begroet en door de mensen rabbi te worden genoemd. ⁸Jullie moeten je niet rabbi laten noemen, want jullie hebben maar één meester, en jullie zijn elkaars broeders en zusters. ⁹En noem niemand op aarde vader, want jullie hebben maar één vader, de Vader in de hemel. ¹⁰Laat je ook niet leraar noemen, want jullie hebben maar één leraar, de messias. ¹¹De belangrijkste onder jullie zal jullie dienaar zijn. ¹²Wie zichzelf verhoogt zal worden vernederd, en wie zichzelf vernedert zal worden verhoogd. ¹⁵Wee jullie, schriftgeleerden en farizeeën, huichelaars, jullie bereizen landen en zeeën om één enkele proseliet te winnen, en wanneer je hem eenmaal voor je gewonnen hebt, wordt hij dankzij jullie tot een hellekind in het kwadraat. ¹⁶Wee jullie, blinde leiders, jullie zeggen: “Wanneer iemand zweert bij de tempel, is dat niet geldig. Alleen wie zweert bij het goud van de tempel, is aan die eed gebonden.” ¹⁷Dwaas zijn jullie en blind, wat is nu van meer waarde: het goud of de tempel die het goud geheiligd heeft? ¹⁸Zo zeggen jullie ook: “Wanneer iemand zweert bij het altaar, is dat niet geldig. Alleen wie zweert bij de offergave die daarop ligt, is aan die eed gebonden.” ¹⁹Blind zijn jullie, wat is nu van meer waarde: de offergave of het altaar dat de offergave heiligt? ²⁰Wie dus zweert bij het altaar, zweert daarbij en bij alles wat daarop ligt. ²¹En wie zweert bij de

tempel, zweert daarbij en bij degene die hem bewoont. ²²En wie zweert bij de hemel, zweert bij de troon van God en bij hem die daarop gezeten is.

³⁷Jeruzalem, Jeruzalem, dat de profeten doodt en stenigt wie naar haar toe zijn gestuurd! Hoe vaak heb ik je kinderen niet bijeen willen brengen zoals een hen haar kuikens verzamelt onder haar vleugels, maar jullie hebben het niet gewild.

³⁸Jullie stad wordt eenzaam aan haar lot overgelaten. ³⁹Ik verzeker jullie: vanaf nu zullen jullie mij niet meer zien, tot de tijd dat je zult zeggen: "Gezegend hij die komt in de naam van de Heer!"

Stilte

Lied (LB 452)

Als tussen licht en donker de tijd zijn stroom versnelt,
zijn wij in U verzonken, ons hart raakt niet ontsteld,
Gij leeft en houdt de wacht, wij hebben niets te vrezen,
de slaap zal ons genezen. Gij waakt de ganse nacht.

Die lange nacht, die winter doorstaan wij met geduld;
wij leven ongehinderd, de dagen zijn vervuld,
Gij hebt het woord volbracht, dat feilloos staat geschreven
en keert niet ijdel weder. Uw licht komt na de nacht.

O hemellichaam Jezus, dat ieder mens verlicht.
Wij staan in U te lezen, Gij zijt ons vergezicht.
De dageraad breekt aan, Uw komst is niet te keren.
Wil ons de eenvoud leren, leer ons Uw toekomst aan.

Opgenomen in de kerk van de Evangelische Broedergemeente in Haarlem

Bijbelteksten uit de Nieuw Bijbelvertaling © 2004/2007 Nederlands
Bijbelgenootschap

Liturg: Stefan Bernhard

Lectoren: Astra Hoogvliets, Michael Kembel, Nancy Mokkum, Gerda de Jong, Pieter van Aken

Muziek: Anna Bernhard

Opname: Pieter van Aken